

Zwakheid en kracht

Preek bij het Heilig Avondmaal 14 juni Waadwente/Sionsberg

Lezing: Romeinen 10, 1-13

Zusters en broeders,

De apostel Paulus was na zijn bekering een hele milde man. Dat hoor je in zijn brieven.

Vóór zijn bekering was hij een fanatieke en agressieve christenvervolger. Maar na zijn bekering is hij mild en liefdevol. Regelmatig gebruikt Paulus het woordje zwak. Hij noemt zichzelf ook zwak, hij zegt: "Als er iemand zwak is, dan ben ik dat wel. Ik sta bloot aan allerlei verleidingen en dan voel ik mij zwak en klein." En vanuit die zwakheid probeert hij zijn kracht te zoeken bij God.

Als je je zwak voelt, waar vindt je dan je kracht? Als je ernstig ziek bent en in het ziekenhuis bent opgenomen, met allerlei onzekerheden en vragen, waar vindt je dan kracht?

Als je hier in het verpleeghuis moet wonen, met MS, met Parkinson, met een hersenbloeding of met talloze beperkingen, waar vindt je dan kracht?

Die vraag wil ik met u bespreken vanmorgen. Want ik denk dat er juist in onze kwetsbaarheid kracht te vinden is. Paulus geeft daarvan ook een voorbeeld. Het is het voorbeeld van een heel klein zaadje, dat gezaaid wordt en waaruit een prachtige sterke plant en uiteindelijk een schitterende bloem tevoorschijn komt. Het is het beeld van het mosterdzaadje. Paulus zegt het zo: "Wat onaanzienlijk en zwak is wanneer het wordt gezaaid, wordt met schittering en kracht opgewekt."

Blijkbaar zit er in het kleine en weerloze een enorme potentie, een enorme reserve aan kracht en energie. In de weerloosheid vindt je kracht. In onze eigen weerloosheid zit kracht.

Kracht in het weerloze.

Hoe stel ik mij dat voor? Ik denk dan bijvoorbeeld aan een foto in de krant: Een foto van een weerloos kind, dat door oorlogsgeweld getroffen is, verwond geraakt, verweesd, bedreigd. Zo'n foto maakt op ons een enorme indruk. Dat laat je niet, dat raakt je ten diepste. Zo'n beeld vergeet je niet.

De weerloosheid straalt een bepaalde kracht uit, die je niet gauw vergeet.

Ik denk ook aan de ervaringen in ons eigen leven. De levensbeelden die u en ik het beste in herinnering houden hebben vaak ook te maken met kwetsbare momenten in ons leven: een geboorte, een ziekte, een verlies, gemis, verdriet, dat blijft je bij, dat vergeet je niet.

In weerloosheid zit potentie en kracht.

Ik moet vandaag ook denken aan de heilige Franciscus, die al zijn bezittingen weggaf en in een eenvoudige mantel door de wereld trok, met alleen een klein bijbeltje op zak. Hij koos voor de armoede, hij koos voor de weerloosheid en kwetsbaarheid, om zo één te kunnen zijn met de zwakken in de wereld. En juist die kwetsbaarheid maakt de heilige Franciscus onvergetelijk en krachtig.

Paulus is ook die weg ingeslagen. Paulus is na zijn bekering vol mildheid en ontferming over zijn medemens. Was hij eerst een agressieveling, nu wil hij één zijn met de zwakken en de kwetsbaren. Hij zegt het zo: "Voor de zwakken ben ik zwak geworden om hen te winnen voor het evangelie." En ook Paulus bezit bijna niets, behalve het woord van God. En dat draagt hij uit, dat woord van God. Dat is het enige wapen dat is overgebleven, het woord van God.

En dat woord van God is bijzonder weerloos en kwetsbaar. Het woord is niets, als het niet uitgesproken en gehoord wordt.

En dat legt Paulus uit in Romeinen 10: Het woord is dicht bij u – in uw mond en in uw hart. Als je mond zegt: Jezus is Heer en hij is verrezen uit de dood, dan zul je gered zijn, zegt Paulus.

Wij zoeken onze kracht vaak ver weg. In de hemel, of in verre vreemde streken of in de diepten van het leven. Maar de eigenlijke kracht is altijd dichtbij ons. Paulus zegt: Je moet Christus niet zoeken in de hemel, je moet Christus niet uit de onderwereld willen halen. Mozes zei al: Het woord is dichtbij u.

Als wij ons verzwakt voelen waar vinden we dan kracht?

Dat kan heel verschillend zijn.

Ik denk dat als je ziek bent dat je vooral je kracht vindt in de liefde en intimiteit met je dierbaren.

Als je ziek bent dan ga je die liefde en nabijheid ten diepste herkennen en waarderen als een schitterende krachtbron.

Liefde is grenzeloos, liefde is sterker dan ziekte en dood, wij kunnen elkaar liefde blijven geven dwars door alle pijn en verdriet heen. Liefde is de door God gegeven kracht, die ons blijft dragen en inspireren.

Wat geeft je kracht in moeilijke omstandigheden?

Uiteindelijk komt het er in het geloof toch op aan, om je kracht niet te zoeken, maar juist te ontvangen. Paulus zegt: "Net als Christus zijn wij apostelen zwak, maar net als Christus leven wij door Gods kracht." Wij leven door Gods kracht, zegt Paulus. Daarin herken ik wat mensen wel zeggen: Toen en toen heb ik de kracht gekregen om er door heen te komen.

Als je in God gelooft dan geloof je dat God je kracht geeft, juist op momenten dat het leven spannend en angstig wordt. Hoe dat allemaal werkt weet ik ook niet. Maar in het woord van God lezen we deze belofte van Jezus: Als ik ben heengegaan dan zal ik jullie bekleden met kracht. En die kracht noemen we Heilige Geest.

En daar geloof ik dan maar in. Dat God kracht geeft in mijn leven.
Daar probeer ik, wat er ook gebeurt, aan vast te houden.
Daar probeer ik op te vertrouwen.

Het enige in ons leven dat niet moet verzwakken dat is ons geloof, ons vertrouwen.

In de weerloosheid van de mens hervinden wij kracht.

Het meest indrukwekkende voorbeeld hiervan is Christus zelf: Hij die in totale weerloosheid aan het kruis hing straalde vanaf dat kruis een goddelijke kracht uit, die als een stroom van genezing door deze wereld blijft trekken. Christus was het sterkst toen Hij aan het kruis hing. Zoals Simson het sterkst bleek toen men hem had vastgebonden aan de tempelpilaren.

En mogelijk ook wij.

Mogelijk zijn ook wij heel sterk als wij verzwakt zijn door wat ons overkomt.

Sterk in de liefde.

Sterk in geloof.

Sterk in vertrouwen.

Sterk in aandacht voor de ander.

Sterk in mildheid.

Sterk in onze kinderlijkheid.

Vanmorgen ontvangen we een klein weerloos stukje brood. Het is het symbool van de gekruisigde Christus. In dat kleine nietige stukje brood mogen wij op krachten komen.

En dat betekent vooral: Kracht ontvangen.

En daardoor gered worden.

Dit woord gebruikt Paulus vaak, Het woord redding.

Daar mogen wij naartoe leven, naar de redding van ons leven, naar de geborgenheid bij God, naar heelheid en eenheid met de Schepper.

Moge de goede God ons kracht geven op onze levensreis.

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

AMEN

Ds. U. Tjallingii